

ଶ୍ରୀମତୀ ଶାନ୍ତି ଦେବୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ହୁକୁମ୍ ରାଜ

ଅଗଷ୍ଟ 22, 1996

[ଏନ୍. ପି. ସିଂହ ଏବଂ କେ. ଭେଙ୍କଟସ୍ୱାମୀ, ନ୍ୟାୟା ମୂର୍ତ୍ତିସ୍ୱୟ]

ପଞ୍ଜୀବ ଅଗ୍ରକ୍ରୟ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମ 1913:

ଅଗ୍ରକ୍ରୟ ଅଧିକାର— ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଜମି ହସ୍ତାନ୍ତର ହୋଇଛି— ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଗତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରାକ୍-କ୍ରୟାଧିକାର ମାମଲାରେ, 27.8.1983ରେ ବିଚାରାଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି— 30.11.1983 ରେ ଅପିଲିୟ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଚାରାଦେଶକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାଯାଇଛି— ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଗତ ହୋଇଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନକୁ 5.4.1984 ରେ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା— ବିଚାରାଦେଶ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଛି— ବିଚାରାଦେଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ— ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆପତ୍ତି ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ, ବିବାଦୀୟ ଜମିର କେବଳ ଏକ ଅଂଶ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇଥିବାରୁ, ଅଗ୍ରକ୍ରୟ ଅଧିକାର ପାଇଁ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ବିଚାରାଦେଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ— କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଆପତ୍ତିକୁ ଅନୁମତି ମିଳିଛି— ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ଆଗତ କରାଯାଇଛି— ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆପତ୍ତି ଏହି ଯେ, ଯେହେତୁ ଆତମ ପ୍ରକାଶଙ୍କ ମାମଲାରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଞ୍ଜୀବ ଅଗ୍ରକ୍ରୟ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମ, 1913 ର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପ୍ରାବଧାନଗୁଡ଼ିକୁ ଅସାମ୍ବିଧାନିକ ଘୋଷଣା କରାଯାଇ ସାରିଛି, ତେଣୁ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା ବିଚାରାଦେଶକୁ ଅବୈଧ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ— ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ, ଆତମ ପ୍ରକାଶ ମାମଲାର ରାୟ ସତ୍ତ୍ୱେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଦାୟର କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରାକ୍-କ୍ରୟାଧିକାର ମାମଲାରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବିଚାରାଦେଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅଟେ— ଆବେଦନ— ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି, ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯେଉଁ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ, ତାହା ସଠିକ୍ ଥିଲା— ଯେତେବେଳେ 20.3.1990 ରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଦାୟର କରାଯାଇଥିବା ଦେଖାନୀ ପୁନରୀକ୍ଷଣକୁ ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ବିଚାର କରୁଥିବା ଅଦାଲତ, ଅପିଲିୟ ଅଦାଲତ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନରେ ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ବିଚାରାଦେଶ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇସାରିଥିଲା— ଆତମ ପ୍ରକାଶଙ୍କ ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଏହା ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ସୂଚିତ ରାୟରେ ଏହି ଅଦାଲତଙ୍କ ଘୋଷଣା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଏଭଳି ବିଚାରାଦେଶ ପରସ୍ପର ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହେବ ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଥିଲା ।

ଧାରା 15 (ମଇ 7, 1995 ରେ ପ୍ରକାଶିତ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ) ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି ।

ଆତ୍ମ ପ୍ରକାଶ ବନାମ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [1986] 2 ଏସସିସି 249, ମାମଲାକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଛି ।

ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର: ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 8755-56/1995

20.3.90 ତାରିଖରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦେୱାନୀ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ସଂଖ୍ୟା 2552 ଓ 2553/1998 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ଆସିଛି ।

ମେଲା ରାମ ଶର୍ମା କେ. ବି. ରୋହତଗୀ ଏବଂ ସୁଶ୍ରୀ ଅପର୍ଣ୍ଣା ରୋହତଗୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ।

ପ୍ରେମ ମାଲହୋତ୍ରା ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ଉତ୍ତରଦାତା-ଡିକ୍ରିଦାରଙ୍କ ତରଫରୁ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଦେୱାନୀ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା ମାର୍ଚ୍ଚ 20, 1990 ତାରିଖର ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

ଏଥିରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ ଯେ 1980 ମସିହାରେ କିଶନ ଚାନ୍ଦ ଏବଂ ଜଗଦୀଶ ଚାନ୍ଦଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 କ୍ଷେପରେ ଜମି ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ ପ୍ରାକ୍-କ୍ରୟାଧିକାର ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା । 27.8.1983 ରେ ସେହି ମକଦ୍ଦମାରେ ବିଚାରାଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକୁ 30.11.1983 ରେ ଅପିଲ କୋର୍ଟ ଦ୍ଵାରା ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଦ୍ଵିତୀୟ ଆବେଦନ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା 5.4.1984 ରେ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ, ଡିକ୍ରିଦାର-ଉତ୍ତରଦାତା 1984 ମସିହାରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଜମିର ଅଗ୍ରକ୍ରୟ ଅଧିକାର ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବିଚାରାଦେଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଥିଲେ । କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଦାଲତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଆପତ୍ତି ଉଠାଯାଇଥିଲା ଯେ, ବିବାଦୀୟ ଜମିର କେବଳ ଏକ ଅଂଶ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇଥିବାରୁ, ଅଗ୍ରକ୍ରୟ ଅଧିକାର ପାଇଁ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ବିଚାରାଦେଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେହି ଆପତ୍ତିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଦାଲତ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ । କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପାରିତ ଆଦେଶରେ ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ ଉତ୍ତରଦାତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦେୱାନୀ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯାହାକୁ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଦ୍ଵାରା ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାରପୀଠଙ୍କ ରାୟକୁ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରିବା ସହିତ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପୂର୍ବ ରାୟଗୁଡ଼ିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି:

"ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚାରପୀଠଙ୍କ ରାୟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ, ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ । ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା ଯେ, ଏହି ବିକ୍ରି, ମିଳିତ ଜମିର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଖସଡ଼ା ସଂଖ୍ୟା ଥିଲା କି । ମିଳିତ ଜମି ମଧ୍ୟରୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଖସଡ଼ା ସଂଖ୍ୟାର ପ୍ରକୃତ ଦଖଲ ହାସଲ କରିବା ପ୍ରଶ୍ନଟି ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତାର ପ୍ରାବଧାନ ଦ୍ଵାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥାଏ, ଯାହା ଏହା ଦର୍ଶାଇଥାଏ କି ଏକ ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବିଚାରାଦେଶକୁ କିପରି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯିବ । ସ୍ଵୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ଏହି ବିଚାରାଦେଶ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଖସଡ଼ା ସଂଖ୍ୟା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ଯାହା ବିକ୍ରେତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କ୍ରେତାଙ୍କୁ ବିକ୍ରି କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ, ଡିକ୍ରିଦାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଖସଡ଼ା ସଂଖ୍ୟାର ପ୍ରକୃତ ଦଖଲ ପାଇବାକୁ ହକଦାର, ଯଦିଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ଡିକ୍ରିରୀମାନଙ୍କ ପାଖରେ ବିକଳ ଖୋଲା ଥାଇପାରେ ।"

ଉପରୋକ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇ, ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପାଖରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଯେତେତୁ ପଞ୍ଜାବ ଅଗ୍ରକ୍ରୟ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମ, 1913 ର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଏହି ମାମଲାର

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସାମ୍ବିଧାନିକ ବିଚାରପୀଠ ଆତମ ପ୍ରକାଶ ବନାମ ହରିଆଣା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [1986] 2 SCC 249 ରେ ପ୍ରକାଶିତ ମାମଲାରେ ଅସାମ୍ବିଧାନିକ ଘୋଷଣା କରିସାରିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଦାୟର ହୋଇଥିବା ପ୍ରାକ୍-କ୍ରମାଧିକାର ମାମଲାରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ବିଚାରାଦେଶକୁ ଅବୈଧ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ ଏବଂ ଏହିପରି ବିଚାରାଦେଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଉକ୍ତ ଆପତିକୁ ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଖାରଜ କରିଛନ୍ତି । ଆତମ ପ୍ରକାଶ ବନାମ ହରିଆଣା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଭାବରେ ସେହି ଆଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିଛନ୍ତି ଯାହା ନିମ୍ନମତେ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଥିଲା:

"ଆମକୁ କୁହାଯାଇଛି ଯେ କେତେକ ମାମଲାରେ ବିଭିନ୍ନ ଅଦାଲତରେ ମକଦ୍ଦମା ବିଚାରାଧୀନ ରହିଛି ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ବିଚାରାଦେଶ ପାରିତ ହୋଇଛି, ଅପିଲିୟ ଅଦାଲତମାନଙ୍କରେ ଆବେଦନ ବିଚାରାଧୀନ ରହିଛି । ଆମ ଦ୍ଵାରା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ଘୋଷଣା ଅନୁଯାୟୀ ଏଭଳି ମକଦ୍ଦମା ଏବଂ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ବର୍ତ୍ତମାନ ଫଏସଲା କରାଯିବ । ଆମକୁ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଏପରି କିଛି ମାମଲା ଅଛି ଯେଉଁଠାରେ ବିଚାରାଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ବିଚାରାଦେଶ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଛି, ସେହି ବିଚାରାଦେଶଗୁଡ଼ିକ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଏହି ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହେବ ଏବଂ ଆମ ଦ୍ଵାରା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିବା ଘୋଷଣା, ସେଠାରେ ଥିବା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ଲାଭଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ ।"(ଗୁରୁତ୍ଵ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି)

ତେଣୁ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ଯେଉଁ ମକଦ୍ଦମାଗୁଡ଼ିକରେ ବିଚାରାଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହି ବିଚାରାଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇସାରିଛି, ଯେହେତୁ ସେହି ବିଚାରାଦେଶଗୁଡ଼ିକ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ଉକ୍ତ ବିଚାରାଦେଶଗୁଡ଼ିକ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହେବ ଏବଂ ସେଠାରେ ଥିବା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆମ ଦ୍ଵାରା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିବା ଘୋଷଣା, କୌଣସି ଲାଭଦାୟକ ହେବ ନାହିଁ ।

ଉପରୋକ୍ତରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ବର୍ତ୍ତମାନର ପ୍ରାକ୍-କ୍ରମାଧିକାର ମାମଲାରେ, 27.8.1983 ରେ ବିଚାରାଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ସେହି ବିଚାରାଦେଶକୁ 30.11.1983 ରେ ଅପିଲିୟ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଅପିଲିୟ ଅଦାଲତଙ୍କ ରାୟ ଏବଂ ବିଚାରାଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଦ୍ଵିତୀୟ ଆବେଦନକୁ 5.4.1984 ରେ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ସ୍ଵୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଛିତି ଯେ କୌଣସି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇଥିବା ବିଚାରାଦେଶର ବୈଧତା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇନଥିଲେ । ଆମକୁ ଅବଗତ କରାଯାଇଛି ଯେ 1996 ମସିହାରେ, ଅର୍ଥାତ 12 ବର୍ଷ ପରେ, ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ଦ୍ଵିତୀୟ ଆବେଦନରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା 5.4.1984 ତାରିଖର ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି । ତେବେ, ବାସ୍ତବତା ହେଉଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଆଗତ ହୋଇଥିବା ଦେଖାନୀ ପୁନରୀକ୍ଷଣକୁ ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ 20.3.1990 ରେ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ବିଚାର କରୁଥିବା ଅଦାଲତ, ଅପିଲିୟ ଅଦାଲତ ଏବଂ ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵିତୀୟ ଆବେଦନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବିଚାରାଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ, ଆତମ ପ୍ରକାଶଙ୍କ ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଏହା ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ସୂଚିତ ରାୟରେ ଏହି ଅଦାଲତଙ୍କ ଘୋଷଣା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଏଭଳି ବିଚାରାଦେଶ ପରସ୍ପର ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହେବ ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଥିଲା । ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସଠିକ୍ ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ଯେ, ଆତମ ପ୍ରକାଶ (ଉପରୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ସାମ୍ବିଧାନ ବିଚାରପୀଠଙ୍କ ରାୟ ସତ୍ତ୍ୱେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରାକ୍-କ୍ରମାଧିକାର ମାମଲାର ବିଚାରାଦେଶ ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅଟେ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ପଞ୍ଜାବ ଅଗ୍ରକ୍ରୟ ଅଧିକାର ଅଧିନିୟମ, 1913 ରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାପିତ ଧାରା 15 ପ୍ରତି ଆମର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାକୁ 7 ମଇ, 1995 ରେ ବିଜ୍ଞାପିତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉକ୍ତ ସଂଶୋଧନ ପରେ ଅଗ୍ର-କ୍ରୟର କୌଣସି ଅଧିକାରକୁ ଲାଗୁ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଧାରା 15 ଯାହା ପ୍ରତିଷ୍ଠାପିତ ହୋଇଥିବା ଧାରା 15 କୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି:

"15. ଅଗ୍ରକ୍ରୟ ଅଧିକାର ପ୍ରଜାଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି:

କୃଷି ଜମି ଏବଂ ଗ୍ରାମୀଣ ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଗ୍ରକ୍ରୟ ଅଧିକାର ସେହି ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ମିଳିବ, ଯିଏ ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ଅଧୀନରେ ବିକ୍ରି ହେଇଥିବା ଜମି କିମ୍ବା ତାର କୌଣସି ଅଂଶକୁ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ତ୍ୱ ଅଧୀନରେ ରଖୁଛନ୍ତି ।"

ସାଧାରଣ ଭାବେ ପଢ଼ିଲେ ବୁଝାପଡ଼େ ଯେ, ଉକ୍ତ ଧାରାକୁ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ଲାଗୁ କରାଯାଇଛି ଏବଂ 1983 ମସିହା ଭଳି ପୂର୍ବ ସମୟରୁ ପ୍ରାକ୍-କ୍ରୟାଧିକାର ମାମଲାରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଏବଂ 1984 ମସିହାରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନରେ ମାନ୍ୟବର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଓ ବିଚାରାଦେଶକୁ, ଏହି ଧାରା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ପ୍ରଭାବିତ କରିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ ।

ଆମ ମତରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ବିଧାନ ବିଚାରପୀଠ ଦ୍ୱାରା ଆତମ ପ୍ରକାଶ (ଉପୋରୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଅଟେ ଏବଂ ଏହାର ବିପରୀତ ମତ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ କୌଣସି କାରଣ ପାଇନାହିଁ । ତଦନୁସାରେ, ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା । ଖର୍ଚ୍ଚ ବାବଦରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ନାହିଁ ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ.

ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭୋକ୍ତାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁୟମ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ଶ୍ରୀ ଜଟାଧାରୀ ସେଠୀ

ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ), ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।